

Втеча

Гійом Аполлінер

Втіка на кораблі з коханцем королева
На березі король трагічний бородань
І мантия на нім хвилює соболева
Клейноди ронячи під ритм його ридань

Співають веслярі гойдається галера
Коханці слухають в полоні мрій-жадань
Байдуже рифи їм і звабниця сирена
Що в пісню вкравшись Нептуну править дань

О страх скільком тілам і перлам довелося
Тут канути на дно без думки Я знайдусь
Лиш де-не-де квітки та ще жмутки волосся

Зірнувши плавають між синявих медуз
Манливе щастя втеч у сизий жах повите
Недарма з мантиї опали самоцвіти